

LXXV.

Forslag til Lov

om

et midlertidigt Lønningstillæg for Finansaaret 1911—12.

(Fremsat i Folketinget den 14. Marts 1911 af Finansminister *N. Neergaard*.)

§ 1.

Der tilstaas enhver i Statens Tjeneste før den 1. April 1911 fast ansat Person (jfr. dog §§ 4 og 7), der lønnes umiddelbart af Statskassen eller af de paa Finansloven opførte Institutioner med særlige Fonds, og hvis samlede Indtægt fra Stillinger eller Hverv i Statens eller til denne knyttede Institutioners Tjeneste (jfr. § 5) ikke naar 1,500 Kr., et midlertidigt Lønningstillæg for Finansaaret 1911—12 efter nedenstaaende Regler.

§ 2.

Tillægget tilkommer den paagældende, hvad enten hans Lønning er fastsat ved en Lønningslov, Finanslov eller Tillægsbevillingslov, eller den udredes af en til vedkommende Administrations Raadighed stillet samlet Sum. Endvidere tilkommer Tillægget ogsaa de Personer, der ere uge- eller daglønnede, for saa vidt deres Uge- eller Dagløn ikke forhøjes i Finansaarets Løb.

De, der udelukkende arbejde paa Akkord for Staten, komme ikke i Betragtning ved Tilstaaelsen af dette Tillæg. For saa vidt nogen arbejder snart paa Akkord, snart som uge- eller daglønnen, gives der ham Tillæg efter nærværende Lov ogsaa for den Tid, han arbejder paa Akkord; men Tillægget beregnes da kun af den Del af Akkordbetalingen, der svarer til den paagældendes normale Indtægt.

Tillæg gives ikke af saadanne Honorarer, der ere tillagte for midlertidig Tjeneste eller for Hverv, der maa anses for Bibeskæftigelse.

§ 3.

Tillægget udgør 12 pCt. af de første 600 Kr. og 6 pCt. af de følgende 400 Kr. af den faste Pengeløn, som vedkommendes Indtægt efter § 1 (jfr. § 2) andrager; dog kan den samlede Indtægt ikke ved Lønningstillægget forhøjes ud over 1,500 Kr. Tillæggets Aarsbeløb afrundes til hele Kroner, idet det overskydende bortfalder.

§ 4.

Personer, hvis Lønninger ere ordnede ved Lønningslove efter 1. Januar 1899, faa ikke Tillæg efter nærværende Lov. Det samme gælder den, hvis Lønning er forbedret ved en Finanslovbevilling fra 1. April 1899 eller senere, for saa vidt Forbedringen naar op til det Beløb, Tillægget vil udgøre. Er Forbedringen mindre, faar den paagældende i Tillæg efter nærværende Lov et forskellen svarende Beløb.